

بیت

خدا را

بیت

کنیم

حسین درگاهی

بیابید خدا را بندگی کنیم | مؤلف: حسین درگاهی

انتشارات شمس الهدی

ویراستار: محمد حسین نجفی قدسی

طراح جلد: محمد اهوز

صفحه آرا: سیما سپاهی

نوبت چاپ: اول، زمستان ۱۴۰۲

شمارگان: ۵۵۰ جلد

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۵۱۵۸-۷

۵۰۰۰۰۰۰۰

سرشناسه درگاهی، حسین درگاهی، عنوان و نام پدیدآور بیابید خدا را بندگی کنیم / مؤلف حسین درگاهی. مشخصات نشر: تهران: شمس الهدی، ۱۴۰۲. مشخصات ظاهری ۳۲ ص.؛ شابک ۹۷۸-۶۲۲-۹۵۱۵۸-۷-۲. وضعیت فهرست نویسی: فیبا موضوع نماز-- فروع دین-- عبادات. / رده بندی: BPI رده بندی دیوبی شماره کتابشناسی ملی ۹۴۵۰۹۷۱ / کتابشناسی فیبا ۳۵۳/۲۹۷

فروشگاه مرکزی: تهران، میدان قیام، زیر پل ری، نرسیده به بزرگراه شهید محلاتی، خیابان ادیب الممالک، پلاک ۲۷



تلفن: ۰۲۱ ۸۸۹۳۴۴۲۵-۲۸ | تلفن سفارشات: ۰۲۱ ۳۶۸۳۰۵۷۳

کدپستی: ۱۵۹۸۸۱۵۵۱۵ | ایمیل: shamsulhoda_pub@yahoo.com

مارا در شبکه های اجتماعی دنبال کنید: ۰۹۱۹ ۵۹۱۲۲۱۵

www.shamsulhoda.ir

فهرست مطالب

موضوع	صفحه
مقدمه	۹
نماز	۱۳
چگونه نماز بخوانم	۱۴
نماز صبح	۱۴
نماز ظهر	۱۶
نماز عصر	۱۶
نماز مغرب	۱۷
نماز عشا	۱۷
یادآوری مهم	۱۷
شرایط نمازگزار	۱۷
چیزهایی که نماز را باطل می کند	۱۸
وضو	۱۹
چگونه وضو بگیریم؟	۱۹
احکام وضو	۲۰
چیزهایی که وضو را باطل می کند	۲۰
پاکیزگی (طهارت)	۲۱
احکام ناپاکی ها	۲۱
آب	۲۲

فهرست مطالب / ۷

۲۳ احکام پاک کردن با آب
۲۴ روزه
۲۴ احکام روزه
۲۵ حج
۲۶ خمس
۲۷ زکات
۲۸ جهاد
۲۹ امر به معروف و نهی از منکر

www.ketab.ir

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ خَيْرِ الْوَرَىٰ وَاللَّعْنَةُ الدَّائِمَةُ
عَلَىٰ أَعْدَائِهِمْ شَرَّ الْوَرَىٰ

مقدمه

بگوئید بینم: آنچه را که می‌کارید (۶۳) آیا شما آن را می‌رویانید، یا ماییم که می‌رویانیم؟ (۶۴) اگر می‌خواستیم آن را چه خبر و خاشاک تبدیل می‌کردیم و شما محزون و ناراحت می‌شدید. (۶۵)

بگوئید بینم: آبی که می‌نوشتید (۶۸) آیا شما آن را (از ابر) فرو فرستادید، یا ماییم که (آن را) فرو می‌فرستیم؟ (۶۹) اگر می‌خواستیم آن را شور و تلخ می‌کردیم؛ پس چرا شکر نمی‌کنید؟ (۷۰)

پس نام مالک و صاحب اختیار بزرگت را (از صفات مخلوقات) پاک و دور بدان. (۷۴)

سوره واقعه

آری ای همراه هم‌زبان! مگر خالق هر چیزی، مالک آن نیست؟
و مگر جز این است که مالک و صاحب هر چیزی باید نحوه
استفاده از آن و چند و چون رفتار با آن را تعیین کند؟

مگر جز این است که در استفاده از هر چیزی رضایت مالک و صاحب آن را بایستی رعایت کرد؟
به همین دلیل است که انسان در استفاده از خود و در رفتار و روابطش با دیگران، باید چنان باشد که خالق و خدایش خواسته است. و این گونه است که انسان باید چنان زندگی کند که مالک و معبودش گفته است؛ یعنی انسانی که بنده است، باید بندگی خدا و خالقش را بکند. هم برای خدا و هم آن چنان که فرموده است زندگی کند؛ یعنی «عبد» باشد و او را «عبادت» کند.



و چنان است که انسان می یابد:

نیازمند کسی است که...

۱- از او چگونه زیستن میسر می آید؟ رضای پروردگار را بیاموزد.

۲- و چون او خود به همان نحو زندگی می کند، در عمل، همان چیزی را به انسان نشان می دهد که او را به آن دعوت می کند. بدین سان «الگوی خوب زیستن» برای انسان باشد.

۳- او به هنگام ناتوانی انسان، در بیمودن راه رضای پروردگار، دست انسان را گرفته و وی را در رسیدن به خواسته های پروردگار و انجام وظایفش یاری کند.

چنین افرادی با چنان دانایی و توانایی خدادادی، پیامبران خدا و جانشینان به حق آنانند که علم و توانایی خود را از او دارند.

سلسله پیامبران الهی با آخرین و برترین آنان؛ «حضرت محمد بن عبدالله صلی الله علیه و آله» پایان یافت و دنباله جانشینان به حق پیامبران - بعد از شهادت آن حضرت - با امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه

ادامه یافته و به دوازدهمین آنان؛ «حضرت حجت بن الحسن؛ امام مهدی سلام الله علیه» ختم می شود.

حضرت مهدی علیه السلام در سال ۲۵۰ هجری قمری به دنیا آمد، و از سال ۲۵۵ هجری قمری که پدر بزرگوارشان؛ یعنی حضرت امام حسن عسکری علیه السلام به شهادت رسید، تا سال ۳۲۹ هجری، نیمه آشکار زندگی می کرد (= غیبت صغری). در این مدت فقط بعضی از شیعیان خاص ایشان که توسط خودشان نیز تعیین شده بودند، می توانستند خدمت ایشان برسند و آن بزرگوار را ملاقات کنند.

این اشخاص که به «نایب خاص» معروف بوده اند، می توانستند سؤالات و مشکلات مردم را از حضرت بپرسند و جواب آنها را به مردم برسانند.

در سال ۳۲۹ هجری قمری، بعد از رحلت چهارمین نایب خاص، آن حضرت نایب خاص دیگری برای خود تعیین نکرد و فرمود که مردم بایستی برای تعیین تکلیف خود در مسائلی که پیش می آید و گرفتن جواب سؤالاتی که با آن برخورد می کنند، به افرادی مراجعه کنند که گفته های برگزیدگان خدا (امامان) را هم می دانند و هم آنها را به مردم می گویند. (کمال الدین ۲: ۴۸۴)

به این افراد که دین خدا را به شایستگی دریافته اند و دستورات آن را به درستی می فهمند «فقیه جامع الشرائط» و «مرجع تقلید» می گویند.

پس در دوره ای از زمان که مردم به دلیل شرایط نامناسب زندگی، نعمت حضور امام معصوم را از دست داده اند، بایستی در مسائلی که برایشان پیش می آید، از «فقیه» سؤال کرده (= استفتا) و از او اطاعت کنند (= تقلید) و برای زندگی جمعی خود در اجتماع، او را به سرپرستی

قبول کنند (= ولایت فقیه) و اختلافات خود را به داوری او بگذارند و او را داور در اختلافات خود قرار دهند.

مهم‌ترین دستورات الهی که هر مرجع تقلیدی تشخیص می‌دهد، همان‌هایی است که در کتاب‌هایی به نام «توضیح المسائل» گردآوری شده‌اند.

در این نوشتار کوتاه، سعی شده است فشرده‌ای از دستوراتی که دانستن آنها لازم است، آورده شود. باشد که خواننده محترم نیز به این ترتیب، گام در بندگی خدای بزرگ و مهربان بگذارد؛ همان بندگی که تنها وظیفه انسان بوده و تنها راه تربیت و تکامل اوست.

إن شاء الله